

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Comedia e finită.

(p.) Da, comedia e finită. Astfel ar esclama azi celebrul Italian, dacă ar mai trăi. Sub Italian înțelegem pe nemuritorul Dante, care a folosit cuvintele acestea, firește, în limba sa maternă, în care a scris marea sa creațiune poetică „Divina comedie”, — ear' sub comedie înțelegem războiul greco-turc.

Adecă e finit, provocată de Europa resuflă mai ușor, Turcia asemenea, diplomația europeană însă resuflă mai greu, Grecia tot așa.

Pentru Europa a încetat pericolul, care o amenința cu punerea în focă a întregului Orient, ear' pentru Turcia a încetat neîncrederea ce o avea lumea și chiar însăși ea e în propriele puteri. Dar' așa e firea omului. Își spun doi trei prieteni, că din fața ta s'ar pute ceti un fel de maladie de care-ți este cuprins corpul și tu li-o crezi. Te culci și ești bolnav. Așa și cu Turcia. Celelalte puteri mari ziceau în continuu, că Turcia e bolnavă, nu va pute purta războiul, și Turcia a crezut că războiul este așa.

Când însă provocată de război, vënd nevrând a trebuit să pună mâna pe arme, a văzut că totuși nu e bolnavă, cel puțin în măsura în care se credea.

În războiul care, cum am zis, acum poate fi considerat de terminat, trupele turcești au dat dovezi frumoase despre virtuțile lor militare; s'au luptat cu bărbăția, cu abnegarea, cu fanatismul pe care l-au avut Turcii totdeauna.

Tot lucrul acesta s'ar pute zice și despre trupele grecești, dacă nu aveau nefericirea de a nu posedea comandanți pricepuți și probați, și de a nu avea nici barem un stat major înzestrat cu cunoștințe moderne militare.

Însuflețirea și patriotismul nu se poate denega nici trupelor grecești, dar' atâtea nu e destul pentru purtarea cu succes a războiului. Se mai cere și o conducere bună și se mai cer și puteri egale în luptă, un lucru care Grecilor asemenea le-a lipsit față de Turcia, pentru-că Turcii au fost pretutindenea mult mai numeroși decât Grecii, cari la rândul lor strimțorați fiind, nu au avut ce face altă decât s'au grăbit să pună în practică cecetoarea Românilui: „Fuga-i rușinoasă, dar' e sănătoasă”.

În modul acesta Grecii au eșit cam cu rușine din războiul provocat de ei, dar' de aci încolo teferi și sănătoși. Ei asta încă e ceva. Cel puțin noi din telegramele primite în decursul războiului, nu am putut constata, că Grecii ar fi pierdut multe vieți; nici o telegramă nu ne-a comunicat numărul morților și al răniților de pildă, ba nici rezultatul cuceririi din partea Turcilor, anume câte tunuri au căzut în mâna dușmanului, câte trofee au fost câștigate etc. etc. Nimic despre aceasta, semnul că o luptă de dai Doamne nici nu s'a întâmplat, ci Grecii s'au jucat cu Turcii de-a „baba oarbă”. Când vedeau, că se apropie de dinșii, o luau la tâlpășiță, se nu-ți prindă.

Pentru Europa și pentru Turcia s'a terminat dar' bine războiul; nu însă pentru Grecia și pentru diplomația europeană. Grecia va avea se rebonifice Turciei speșele războiului, ear' aceasta, fie speșele cât de mici, e mare și grea problemă pentru o țeară cu finanțe sdruncinate, cum e Grecia. Grecia dar' nu va plăti pentru-că nu poate plăti. Dar' tot cazul acesta se întâmplă și atunci dacă Grecii învingeau. Turcia asemenea nu plătea speșele războiului, pentru-că și finanțele ei sunt sdruncinate, nici ea nu poate plăti. Și aci zace mai mult partea comică a războiului.

Mai neplăcută este însă terminarea războiului pentru diplomații marilor puteri, cari sub durată lui puteau se doarmă liniștiți, ear' acum ear' au să-și bată ei capul cu regularea situației în Orient. Întăiu vor avea să facă pace între beli-

geranți și a doua vor avea să facă pace în Creta.

Se vor aduna dar' de nou laolaltă și vor mai înainta, ear' înțelegerile se vor începe de nou în Creta și treaba va ajunge earăși acolo, unde se afla ea înainte de izbucnirea războiului.

Pentru-că tare ne temem, că acum nu vor pute face diplomații europeni nici aceea-țe puteau face înainte de izbucnirea războiului. Nu vor pute da Creta, după învingerile ei de pe câmpul de război, sigur că își va revoca învoirea ce și-a fost dat-o la introducerea reformelor în Creta și va zice așa: „am fost destul de tare să me lupt cu Grecia și să o înfrâng: voui avea tărie destulă să fac pace și în provinciile mele proprii, străine”. Și pe calea această, bieții Creteni vor rămânea și mai departe prinși la jugul despotismului turcesc, multumită isteimei diplomației europene, care poartă întreaga vină pentru ajungerea trebilor în stadiul acesta.

Diplomația nu a fost sinceră și nu a fost destul de energică în acțiunile sale. A dat ultimul Grecei dar' nu l'a executat. A decis blocarea Cretei dar' nu a efectuit-o. S'a declarat contrar războiului dar' nu l'a împiedecat. A dus dar' o rolă de condamnabilă duplicitate în chestiunea orientală și a dovedit, că singură nu știe ce voește.

Acum, după-țe Grecia, care la început a arătat refuz de toate propunerile marilor puteri, a venit singură și a rugat puterile să intervină pentru restabilirea păcii, declarând că primește toate condițiile: „î-se că nouă ocaziune diplomației a regula odată în mod sincer și temeinic chestiunea orientală.”

Comedia e finită, s'o lase diplomația ea finită să rămână, și să nu pună cunva bazele unei noue comedii, care a doua oară nu se mai sfârșește ca comedie, ci ca o jălnică și dureroasă tragedie.

Sibiu, 13 Maiu n.

Clubul româr în parlamentul din Viena. Cu privire la știrile răspândite, că în sinul clubului român din parlamentul Vienei s'ar fi arătat grave diferențe de vederi, ne vine din parte foarte autorizativă asigurarea, că acest zvon e absolut neîntemeiat. Clubul procedeu sub zeloasă conducere a prezidentului său, a deputatului Lupul în cea mai deplină solidaritate.

Din parlament. Eri a fost ziua răspunsurilor în dieta maghiară. Ministrul de interne Peresz a răspuns la patru interpelări, de mică însemnătate și de caracter administrativ, ear' prim ministrul Bánffy a răspuns la trei interpelări, de mare importanță și de politică externă. Lui Polonyi i'a reflectat Bánffy că în toastul ridicat din partea Țării lui în onoarea Monarhului nostru nu a fost vorba de „Imperat” ci numai de „Maestate”. Lui Kossuth îi împărtășește secretul diplomatic, cunoscut de întreaga lume, că Grecia a cerut intervenirea puterilor și tractările de pace s'au început. În fine, la interpelarea lui Apponyi, răspunde Bánffy, că visita Monarhului la Petersburg nu atinge întru nimic interesele triplei alianțe, și că în anumite chestiuni se poate lega învoială și cu alte puteri, cari stau afară de tripla alianță. „Rusia a declarat, că în Orient nu duce politică egoistică, ci politică identică cu politica intereselor noastre”, a zis Bánffy.

Natural, că dieta maghiară a luat la cunoștință toate răspunsurile lui Bánffy, mirându-se de dibacia prim-ministrului maghiar de a ști reproduce atât de bine ideile lui Goluchowski.

Proxima ședință Marți, săptămâna viitoare.

Dela Liga. Ni-se scrie din București, că comitetul central executiv al Ligei culturale a luat dispozițiunile necesare de a se convoca pentru zilele de 21 și 22 Maiu s. v. conform statutelor, congresul anual ce se va ține în București. Acest congres va avea un deosebit interes, de oare-țe se vor propune mai multe mijloace pentru organizarea activității Ligei, mai ales în provincie, unde multe din comitetele secțiunilor au încetat ori-țe activitate, deși membrii lor sunt animați de același zel și activitate, ca și în trecut.

Congregația comitatului Arad.

Luni în 10 Maiu n. s'a ținut congreșia de primăvară a comitatului Arad. Românii s'au prezentat în număr frumos din toate părțile comitatului și au luat parte activă la dezbateri. La propunerea comitatului de a se vota un împrumut de 106.000 fl. pentru ridicarea școlii de vâlcu pe teritoriul comitatului a vorbit: M. Velicu, protopopul Gurban și Dr. I. Suciu, combatând maghiarizarea și denegând votarea împrumutului cerut. Majoritatea însă îl votează. A la celelalte puncte de interes național au vorbit Românii, de pildă la cererea comitatului Zemplén, de a se înființa episcopie gr-cat. maghiară, precum și la altele, de interes local.

Constatăm cu plăcere, că Românii din comitat și-au făcut datoria.

Comassarea dela Bucerdea vinoasă.

Domnul avocat Dr. Amos Francu ne-a pus la dispoziție declarațiunile pe cari le publicăm mai la vale. Faptele cuprinse în ele sunt revoltătoare. Evorba despre o lungă serie de păcătoși, comise din partea organelor publice, însârcinate cu comassarea hotărului comunei Bucerdea vinoasă, comună mare și frumoasă românească. Faptele sunt destul de elocvente, vorbesc singure, și nu au lipsă să le mai apreciem și noi. De altcun nici nu am pute face lucrul acesta, din motivul, că ne lipsesc cuvintele potrivite pentru a înfiera după merit revoltătoarele nedreptăți și abuzuri comise în detrimentul și spre ruinarea poporului român din Bucerdea vinoasă. Sunt curate pungășii, cari aparțin competenței tribunalului penal, și verosimil acolo se vor și ventila. De o camdere locuitorilor din Bucerdea vinoasă se află în mâinile cele mai deștinoice, în mâinile harnicului avocat Dr. A. Francu, care, sperăm că va câștiga păgubitorilor nu numai satisfacțiunile și dreptate.

Eată declarațiunile de care e vorba:

Declarațiune și plenipotență.

Noi subșcrișii locuitori și proprietari în Bucerdea vinoasă (Boros Bocșárd) declarăm și stătem gata a întări declarațiunile noastre cu jurământ precum urmează și totodată însârcinăm și plenipotențăm irevocabil pe dl. avocat Dr. Amos Francu ca faptele constatate prin declarațiunile noastre să le denunțe la toate forurile judecătorești și administrative și să ceară satisfacțiune legală și redarea sumelor încasate dela noi fără drept și să le publice în gazete.

Eu, Florea Ioan I. Ilie, declar, că având eu trei locuri, dintre cari 2 în dricul „Dealungurese” și unul în dricul „Dealungurese” sub măgura, pentru cari 3 locuri, cu privilegiul tărier și predării în posesiune, s'au primit prin Lázár Farkas în toamna anului 1894, nu am primit nimic în competența mea. Tot atunci toamna m'am dus la inginerul Lázár Farkas *) și l'am rugat ca să-mi dea de mi-se cuvine după lege. La asta dl. Lázár Farkas mi-a răspuns, că dacă îi voru da 25 fl. atunci îmi va da competența mea de mi-se de locuri. Fiindu-mi miea să nu-mi perd locurile, am dat dlui Lázár Farkas cei 25 fl. ceruți dela mine și în urma acesteia mi-a dat com-

petența mea în „Dealungurese”, în locul care zăcea proprietatea lui Constantin Ștefan și a altor vecini, într'un teritoriu fără parte în producție și în contra împăciturii judecătorești, fiindcă pentru cele două locuri din „Dealungurese” trebuia să capăt acolo și nu în hotarul de mai sus; pentru-țe prin aceasta doresc să se facă plăsoare la locurile competente. Observ că banii i-am dat între patru ochi. După cetire și explicare am iscălit.

Florea Ioan I. Ilie
(prin Nicolau Truția)

2.

Eu subșcrișul Miclea Todor I. Georgiu declar, că având eu un loc mai mare în „Dealungurese”, sub calea muntelui, și dorind ca acest loc să-mi rămână mie și după comasare și la acest loc să se alăture și competența mea pentru celelalte pământuri din hotarul de sus, l'am rugat pe dl. Lázár Farkas să-mi împlinească această dorință, la ce acesta a zis, că dacă îi voru da 10 fl. adecă 10 fl. val. austr. atunci îmi va da competența unde am cerut mai sus și a declarat că din cei 10 fl. când îmi va tăia locul. Eu cei 7 fl. i-am dat fadată însă dl. Lázár Farkas nu s'a ținut de făgăduință. În primăvara anului 1894. După cetire și explicare s'a subșcriș.

Mircea Todor I. Georgiu
(prin Nicolau Truția)

3.

Eu subșcrișă vënd. Nestor Fira declar, că rugându-mă de dl. inginer Lázár Farkas, că barem în partea de sus să-mi dea competența toată în o tablă în „Săliște” și anume lângă pământul care l'am avut, dl. inginer mi-a cerut 10 fl., ca să-mi împlinească cererea zicând, că nu e dator să-mi lucre de pomană. Eu ne având bani am cerut 5 fl. dela Antoniu Pop și ducându-mă cu acești bani la Lázár Farkas îi am dat rămânând ca restul de 5 fl. să-l dau la predare.

Domnul Lázár Farkas nu s'a ținut de cuvânt.

Mă provoc la dl. Antoniu Pop, care mi-a împrumutat bani și m'a sfătuit să-i dau cei 5 fl. lui Lázár Farkas. Această întâmplare s'a petrecut în toamna anului 1894. După cetire și explicare am iscălit.

vënd. Nestor Fira,
(prin Nicolau Truția).

4.

Eu subșcrișul Borza Chifor declar, că având eu un loc în dricul „Dealungurese”, după deal, de 8 ferdele, între vecinii Popa Nicolae și Martin George, cumpărat de mine dela sora Borza Ileana, m'am dus la inginerul Lázár Farkas și l'am rugat, ca și după comasare să-mi dea în același loc fiindcă din dricul acela loc nici n'am avut și după sentență și așa trebuia să capăt în același dric.

La asta Lázár Farkas a răspuns, că dacă îi dau 20 fl. îmi lasă locul meu vechiu nedatins. Eu în urma acestei cereri a dînsului i-am dat 20 fl. adecă douăzeci fl. în vara anului 1896, luna lui August. Cu toate acestea locul, contra făgăduelii și sentenței judecătorești, mi-l-a dat în „Dealungurese”, sub calea muntelui. Martor la darea banilor și la înțelesul nostru cu Lázár Farkas a fost dl. proprietar Nestor Ciriac. După cetire și explicare am iscălit.

Borza Chifor,
(prin Truția Ioan).

5.

Eu subșcrișul Borza Chifor declar și stătem gata a dovedi cu jurământ, că locuitorul de aici și șogorul meu Ștef Iuon, în toamna anului 1896, în ziua tirgului dela Vinț, a strigat pe uliță fugind după substitutul de inginer, Tokai Géza, următoarele: „Ce vreți să-mi tăiați șbercul, că eu l'am plătit cu bani lui Lázár Farkas. I-am dat 30 fl. (treizeci fiorini).” Martori, când a făcut aceasta declarație, a fost afară de mine încă și dl. Nestor Ciriac, și mă rog să se asculte și șogorul Ștef Iuon sub jurământ. După cetire și explicare am iscălit.

Borza Chifor.
(prin Truția Ioan.)

6.

Eu subșcrișul Borza Simeon declar, că în toamna anului 1894 rugând pe dl. inginer Lázár Farkas, ca toate locurile cari le am în hotarul de mai sus să-mi dea de mi-le tablă în dricul „Dealungurese” sub dricul „Teu-măguri”, — pentru-țe dl. Farkas pretinzând dela mine o taxă de 10 fl. adecă zece fiorini, i-am și solvit suma în timpul mai sus numit. Cu toate acestea dl. Lázár Farkas inginer nu și-au împlinit datoria. Martori pentru cazul pertractat nu am, de oare-țe în toată astfel de ocazii dl. Lázár Farkas înțelegea ușile. După cetire și explicare am iscălit.

Borza Simeon.

(prin Nicolau Truția)

7.

Subșcrișul mă alătur la plenipotența de mai sus și declar, că la cererea inginerului Lázár Farkas i-am dat 4 fl. pentru-țe toate locurile din hotarul din jos se-mi-le de tot într-o tablă, ceea-țe nu s'a întâmplat. După cetire și explicare am iscălit.

Bolea Todor Halmagian.
(prin Daniil Gabor.)

8.

Subșcrișul Bolea Axente deasemenea alăturându-mă la plenipotența de sus, declar, că eu am avut un rit în „Bilac”, acvitat cu contract de 15 ani și care contract l'am arătat și la dl. Jude Korbuly Ignatz, care apoi l-a însemnat. Rittul acesta fusese nu l'am primit de fel și plângându-mă în privința aceasta, dl. Tokai Géza a cerut 5 fl. că apoi va veni, afară și mi-l va tăia, deoare-țe el ar ști că în ce tablă e. După cetire și explicare am iscălit.

Axente Bolea m. p.

9.

Subșcrișul Miclea Ioan a lui George deasemenea alăturându-mă la plenipotența de sus declar, că eu m'am rugat de dl. Lázár Farkas, inginerul nostru de comasare, ca să-mi dea mie toate locurile lângă grădina și casa mea din partea de sus a satului. El adecă Lázár Farkas, mi-a cerut 15 fl. adecă cinci-sprezece fiorini pentru împlinirea cererii mele juste și la predarea în posesiune judecătorească mi-s'a și dat, cum am cerut, însă în ziua de ieri sub durată procedurii de autenticare a eșit în fața locului inginerul substituit Tokai Géza și mi-a luat o parte din el, ce a fost mai bun din loc și m'a mutat în dealul poenilor, în tufă, loc neproductiv. După cetire și explicare am subșcriș în fața martorilor.

Miclea Ioan I. George.
(prin Daniil Gabor.)

10.

Eu Miclea Roman a lui Miclea Ioan a lui Chirin declar, că mie mi-a mărturisit Ștef Jon, că a dat lui Lázár Farkas 30 fl. pentru loc. Alăturându-mă la plenipotența de sus pentru a denunța și publica cazul, după cetire am iscălit.

Miclea Roman.
(prin Nicolau Truția.)

11.

Eu Truția Teodor, alăturându-mă la plenipotența de dinainte și publicare de mai sus, declar, că din locul meu și al frajilor mei a tăiat un loc fără știrea și învoirea noastră Lázár Farkas și l'a alăturat la tablă lui Borza Antiof, și că acesta a mărturisit înaintea mea, că pentru această ispravă i-a dat 15 fl. lui Lázár Farkas. După cetire și explicare am iscălit.

Truția Todor.
(prin Nicolau Truția.)

Aceste declarațiuni - plenipotențe s'au încheiat în fața martorilor subșcriși în continuu present, după-țe s'a cetit tot cuprinsul întregului act și după-țe s'a explicat subșemnatilor pe larg și detaliat, ear' aceștia toți au recunoscut că întreg cuprinsul actului prezent e luat întru toate fidel și conform declarațiunilor semnatorilor și voinței lor nestrămutate. Toate acestea împrejurări le testific subșemnatii martori. Dat în Bucerdea vinoasă (Boros-Bocșárd) în ziua de 30 Aprilie 1897.

Daniil Gabor m. p.
Nicolau Truția m. p.
Ciriac Nestor m. p.
Ioan Truția m. p.

*) Fost honved la 1848 și tatăl protoproprietarului de acum din Baia-de-criș.

Din Austria.

Contra Ungariei.

Când scriam cuvintele noastre de ieri privitor la deslănțuirea furtunii cu privilegiul desbaterii, în Reichsrat, asupra reînnoirii pactului economic dualist, se întâmpla acolo ceva ce ne îndreptățește a ne întări în prezicerea noastră. În ședința dela 10 c., se afla la ordinea zilei discuția asupra tractatului comercial încheiat între Austro-Ungaria și Bulgaria. Corespondentul din Viena al lui P. Lloyd, este ce-l telegrafează acestuia:

În ședința de azi a casei deputaților, cu privilegiul desbaterii asupra convenției comerciale cu Bulgaria, germanii progresiști, (Nemții liberali din Boemia, 2 din Moravia și 1 din Silesia, peste tot 29 la număr. R. „Trib.“) cei-ce atacă rezoluția, se luau la întrecere cu Cehii-tineri, cari vorbeau în folosul ei, întru a aplica Ungariei câte-va lovituri de coastă.

Îndată primul vorbitor, Dr. Lecher (german-progresist), spuse între altele, că convenția încercă grozav produsele de export-ațiune austriace, cum sunt: haine, încălțăminte și zahăr, pe când industriei ungare ti aduce mari avantagii. Ungaria are pașul prim în politica monarhiei față cu țările balcanice. În Ungaria domnește un sistem strict național-centralistic, care are drept țintă asuprirea aspirațiunilor naționale ale celorlalte neamuri: Nemți, Români și Slavi. Dar dincolo de stilpii vâpșii roșu-alb-verde locuiesc frații d'ei acestor Slavi și Români, asupriți. Nu ne putem mira deci, dacă monarhia noastră nu prea află încredere în țările balcanice, fiindcă lumea de acolo nu voeste să creadă, că monarhia noastră întem-pină cu simpatii dorințele naționale și religioase îndreptățite ale popoarelor de pe peninsula balcanică...

Dep. Birdlik (ceh-tiner), vorbind la început cehește, (coresp. lui „P. Lloyd“ nu constată această împregiurare. Red. „Trib.“), îndreptățește asupra războiului vama! pricinuit la timpul seu de către Ungaria contra Sârbiei, războiu, care a adus pagube mari industriei și comerțului austriac. Vorbitorul exprimă speranța, ca așa ceva să nu se mai repețească.

Dr. Forst (vorbitor general pentru) accentuează, că validitatea influenței ungare pe terenul comercial politic la încheierea de convenții comerciale cu străinătatea, nu numai că nu stă în potriveală cu proporția actuală de 70:30, ci pășeste departe peste proporția parităților.

Pricina acestui fapt zace în alcătuirea actuală a dreptului public al celor două jumătăți ale monarhiei. Și acum, în cazul cu care ne ocupăm, nu interesele industriei cisleithane, ci interesele speciale agrare ale Ungariei au biruit asupra celorlalte la încheierea convenției comerciale cu Bulgaria.

Observăm că, pe când corespondentul lui P. Lloyd a lăsat dinadins afară începutul cehic al vorbirii deputatului Birdlik, pe atunci în darea de seamă a lui *Neue Freie Presse*, lipsește întreg pasajul subliniat de noi din vorbirea Drului Lechner. Intenția împărțirii rolurilor acestor două surori jidane, e destul de transparentă: străinătatea, care despre cele-ce se petrec în parlamentul austriac, de sigur nu se va informa din depeșă lui P. Lloyd, ci din *N. Fr. Presse*, nu va găsi în aceasta din urmă cuvintele Drului Lechner privitoare la asuprirea naționalităților. Cât despre publicul care se mulțumește — și e mare acest public — a afla întâmplările din Reichsrath numai din *Pester Lloyd*, după care iau și toate celelalte foi budapestane, pe de o parte nu va afla nimic că acolo deputații vorbesc fiecare și în limba lor maternă, fără să fie împedecați de nimenia, ear' pe de altă parte este atârnat și mai mult contra Austriacilor, cari denunță lumii asuprirea Nemaghiarilor din Ungaria până chiar și germanii-progresiști.

Etă cum își împărțesc rolurile Jidanii din Fichte-ucca din Viena și cei din Dorottya-gasse din Budapesta.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 94) vorbește despre intervenirea puterilor în războiul greco-turc; constată desastrul Grecilor și zice: „Învățătura, ce au primit-o Grecii, poate să le fie folositoare. De n'ar fi însă totodată prea mult păgubitoare, prin întorsătura ce au adus-o cu sine în situația din Orient, causei popoarelor creștine și a statelor independente din Balcani“.

— (nr. 95) se ocupă cu visita dela Petersburg, care a însoțit îngrizii Ungurilor, pentru-că din ea și-au scos Slavi din Un-

garia mari speranțe pentru un apropiat viitor mai bun. „G. T.“ termină astfel:

„Ori-cum s'ar combina lucrurile, la întrebarea: ce influință va avea visita dela Petersburg, nu se va pute răspunde nici decum în favorul năsuințelor cutropitoare de maghiarizare. Asta o ved și o simt politicienii unguri, și de aceea este slabă speranța, ce reșuflă printre rinduri, că acum, trăind în bună amicitie monarhia noastră cu Rusia, va înceta „agitatiunea pans'avă“, care ar fi „isvorul mișcării naționalităților din Ungaria“. Căci de nu vor mai fi „Panslavi“, vor rămâne destul Slavi, cari vor trăi cu aspirațiunea de a fi liberi și egali îndreptății în acest stat și de a nu mai fi exploatați ca material pentru întărirea și înflorirea maghiarismului“.

Dreptatea (nr. 92 și 93) continuă cu aprecierea activității sinodului eparchial din Arad, constatând că dl Babeș a dat de un op vechiu de pe timpul Mariei Teresiei, dat la ordinul cercurilor decizitoare de pe acelea vremuri, din care se pot scoate date pozitive și autentice referitoare la dreptul ce-l au Românii gr-or. asupra mănăstirilor aflate aze azi în mâna Sârbilor. Prin urmare se vor pune acum la curgere și procesele referitoare la câștigarea mănăstirilor.

De prin Bihor.

Semne de decadență.

Iată unele detalii despre rușinoasa înfrățire încheiată la Aleșd, despre care am dat o notiță ieri. Corespondentul nostru ne scrie:

De pe Crișul-repede, 1 Maiu n.

În ziua de 27 Aprilie a. c. protopretorul cercului Aleșd Dr. Miskolczy Ferencz, un om, care numai intereselor statului național maghiar a servit, fiind strămutat din cercul nostru, inteligența a dat un banchel, la care au participat peste 80 persoane.

Cercul Aleșdului e compus în totalitatea sa din Români și încă gr.-ort. 3

Și cu toate aceste afară de câți-va oficianți Jidani și 2-3 proprietari maghiari, marele contingent al banchetierilor l-au dat inteligenții români, al căror nume li retac. (Pentru ce? Red. „Trib.“).

Fraternitate veche bihoreană este aceasta!

Românii noștri „însușești“ au mers așa departe de noi s'au știut și prin toasturi a premări meritele patrioțice ale sârbătorului, și spre a-și arăta umilința lor rușinoasă, au vorbit în limba maghiară, deoarece oficianții cercului nostru român cu foarte mică excepțiune, nu pricep limba română. Astfel voacei acei timizi Români a-și înainta interesele lor personale, pe ruinele limbii și ale națiunii lor. Un astfel de Român clătinat a venit la banchet cu propunerea ca în acel moment de supremă însușești să se pună basă unui fond cu scop de a se face un *asil de copii*, firește maghiar, și acel fond să poarte numele sârbătorului protopretor și să stea sub patronatul lui.

Propunătorul însuși a început colecta cu 5 fl.

S'a colectat o sumă frumoasă, s'a ales cassar un Jidan, astfel Românii cu Jidanii — căci Maghiarii avem foarte puțini — vor fi în stare cu *puteri unite* a înființa un *asil de copii* maghiar, ceea-ce pân' acum a lipsit.

A banchetui pe banii noștri, a ne însușești cu aceia, cari din răspuneri lucră la nimicirea noastră națională și bisericească, a ne alia și a premări isbăndeile lor de maghiarizare și oprire pe toată linia: etă ținuta noastră actuală.

După exprimarea legitimei sale indignări, corespondentul nostru ilustrează prin câte-va cuvinte situația din Bihor, scriind:

„Deoarece inteligența noastră e aplecată a vorbi mai bucuros ungurește în familie și cu poporul, astfel s'au încuibă în ei iubirea acelei limbi, din care causă școli de stat se cer în toate părțile și li-se și dau, așa că în scurt timp, — dacă *forurile noastre superioare școlare și bisericești* nu vor dovedi mai mult interes față de școale și soarta învățătorilor — toate vor trece la stat. — Și până acum au trecut mai multe școale asemenea și învățători la stat, poate din cauza desinteresului ori a persecuțiunilor ce au îndurat bieții învățători.“

Halal de noi!

Această direcțiune o cultivă și inspectorul regesc prin cercetările regulate ale școalelor, pe când ai noștri șed acasă, și viseză școala numai odată la an, când cu examenul și cu colectarea diurnei și a pașă-lului.

Atragem atențiunea frunțașilor români din Bihor la aceste stări, pe cari denșii le vor cunoaște și mai bine, și

mai în detail. Credem, că e timpul suprem, ca acești frunțași să se hotărască a se mișca, și a nu lăsa tinerimea ca singură să se sbată pentru a scoate din letargia primejdioasă aceste părți ale românismului.

Societatea „Frăția“.

București, 1 Maiu v.

Sânt tocmai doi ani de când mica colonie bucureșteană a Românilor din comuna Cața (Transilvania) s'a constituit în o societate, pentru-ca așa mai ușor să poată ajuta pe părinții și frații lor suferinzi și să poarte îndoită luptă, în contra maghiarizării pe de o parte, ear' pe de alta în contra conlocuitorilor Sași din numita comună, cari geloși de înaintarea ce o au făcut-o Românii pe toate terenurile, au început — având administrația comună în mâinile lor — să persecute pe Români pe terenul economic.

Scop nobil și măreț! Dar' scopul societății a devenit și mai nobil de când s'a hotărât și o' ajutorare pe terenul cultural, procurând cărți la copii săraci și înființând mici burse pentru încurajarea băeților la meserii.

Însușești de un așa nobil scop societatea s'a pus pe lucru și a reușit ca într'un interval atât de scurt să ajungă a poseda deja un capital de peste 2200 lei provenit numai din 2-3 baluri cari s'au dat până în prezent, precum și din cotisațiunea membrilor.

În anul acesta „Frăția“ — așa e numele societății — a câștigat mult prin alegerea de președinte a studentului în drept Ignatie Mircea tot din aceeași comună, un tiner însușești și harnic, care a ridicat prestigiul societății pe toate terenurile.

Ultimul bal dat cu ocaziunea sf. sârbătorii ale Paștilor a avut o splendidă reușită. Să vorbească cifrele: 622 lei 90 b. venitul curat al acestui bal.

Onoare și laudă membrilor din comitet, cari n'au cruțat nimic pentru a face ca rezultatul să fie așa de strălucit, onoare și laudă Românilor din menționata comună, cari stabiliți în țeara muma nu și-au uitat de părinții și frații lor, rămași să suporte încă jugul persecuțiunilor și al nedreptăților.

Acestea, Domnule Redactor, am crezut de cuvință să le aduc publicității, ca să fie un indemn pentru Ardeleanii din alte comune.

Nu pot însă încheia fără a aduce câteva cuvinte de blam la adresa câtorva fii ai acelelor comune, cari din prea mult egoism nu vor să întindă mâna unei societăți (deși cu deosebire materialicește stau destul de binișor) înființată și susținută cu atâtea jefre din partea membrilor ei.

Dar... nu-i pădure fără uscături.

Primiți, vă rog Die Redactor, asigurarea osebitului meu respect și considerațiuni.

Un membru.

Chestiuni bisericești.

Din Tractul Sighisoarei.

— Raport special. —

— Aprilie 1897.

Pe ziua de 6/18 Martie a. c. convocătorul oficiului protopresbiterial tractual ne vesti cu 14 zile înainte ținerea sinodului tractual în școala română din cetatea Sighisoarei. În urma regretabilelor neglijențe a membrilor trienliului expirat, cari ici-colea au causat amănări în ținerea ședințelor — onoare excepțiunilor — ne îndoiam de posibilitatea acestei întruniri. Dar' de astă-dată spre lauda noilor membrii fie zie, abia au lipsit doi, așa și sinodul s'a întrunit aproape deplin.

Această ședință ordinară a sinodului nostru protopresbiterial a fost una dintre cele mai remarcabile. Ea a făcut lumină asupra stărei tractului protopresbiterial arătându-ne rezultate îmbucurătoare, și totodată dădătoare de impuls pentru conlucrarea armonică întru prosperarea pe viitor. Nu numai că ședința sub conducerea vrednicului nostru șef tractual, părintele protopresbiter Dimitru Moldovan a decurs în cea mai perfectă ordine și frățească înțelegere a membrilor sinodului, — ci raportul comitetului protopresbiterial pe anul școlar 1896 și școlar 1895 în fidelă expunere a stării tractului ne-a arătat, că acest tract în toate ramurile aparținătoare dezvoltării sale este pe calea unei frumoase înfloriri. S'au adaptat și edificat biserici, școale, case parohiale, s'au regulat salariile învățătorilor cu excepțiunea unor comune mai sărace, și s'au provăzut școale cu învățători calificați și altele, așa că școalele corăspund peste tot cerințelor timpului.

Fondul tractului întemeiat prin stăruințele vrednicului de amintire protopresbiter Zacharie Boiu, constituitor, la înțetarea acestuia din viață, din câteva suteșoare de florini, astăzi ne dă după timp relativ scurt suma de 2243 fl.

În laudabilă stare se află un nou fond tractual întemeiat abia de 3 ani de preaveneratul domn asesor consistorial Zacharie Boiu în amintirea fericitului său părinte, prin depunerea unui capital de 100 fl. cu mențiunea de a se pune basă edificării unei școale centrale tractuale, — care fond după stăruința fondatorului s'a urcat la 700 fl. Pentru frumoasa faptă primească deci domnul asesor consistorial Zacharie Boiu dela noi în numele corporațiunii noastre sinodale și a întreg tractului ferbinte mulțumiri, și adăcă recunoștință.

Ceea-ce ne îndeamnă a eși cu aceste comunicări în publicitate este raportul părintelui protopresbiter tractual Dimitrie Moldovan privitor la îmbunătățirile făcute în protopresbiterat sub conducerea d-sale dela intrarea în activitatea protopresbiterală, adică dela anul 1882 ca administrator protopresbiterial ear' dela anul 1886 ca protopresbiter ales și la 1892 denumit în mod definitiv.

(Va urma).

Chestiuni școlare.

Adunarea colegială

a învățătorilor cari au absolvat pedagogiul aradan în an. 1881.

— Raport particular. —

Arad, 5 Maiu n.

Ținută la 30 Aprilie n., această adunare a decurs conform convocătorului publicat de înv. Iuliu Vuia și Ioan Vidu. La orele 8 s'a oficiat parastas în biserica catedrală, întru amintirea metropoliților: Sava și Andreiu, a profesorilor: Tichindeal, Constantin, Loga, Iorgovici, Gavra Rusu, Sandor, Dr. Petroviciu, Tescula, Popovici, precum și a celor 13 colegi răposăți. Au servit Preacuvioșia sa A. Hamșea și preotul Bodea.

Răspunsurile le-a executat tinerimea studioasă, sub conducerea tenorului Gherga.

După parastas Preacuvioșia Sa a ținut învățătorilor — foști elevi — un discurs ocașional, luând de devisă „De Ierusalim se nu vă depărtați“.

La ora 8^{1/2}, s'au întrunit colegii în seminar, unde s'a deschis întrunirea colegială prin Nicolau Boscaiu, ca cel mai bătrân.

După cetirea apelului nominal s'a constatat, că 30 sânt în viață, dintre cari 5 preoți; 13 colegi au răposat.

Luând cuvântul învățătorului Iuliu Vuia a salutat pe Preacuvioșia Sa dl director Augustin Hamșea, pe profesorul Teodor Ciontea și în general institutul, pe acel „autor al bunei norociri românești“, după vorba fericitului Bojineă.

„Ești din stnul bisericii și al acestui institut confesional de cel mai bun renume, nu putem decât ca în toate momentele vieții noastre, se avem în vedere interesele bisericii și ale culturii noastre confesionale“, — a zis dl Vuia.

A răspuns cu căldură Preacuvioșia Sa dl director Hamșea, accentuând două momente principale ale actului, simțul recunoștinței față de răposății profesori, prin oficierea parastasului, și întruinirea însăși ca alimentatoare de însușești nouă pentru greaua noastră chemare; nu mai puțin călduros a fost cuvântul dlui profesor Teodor Ciontea, care vâzându-ne, i-se reamintea acele zile de dulci suvenir, când corpul profesoral în frățească înțelegere conlucra la prosperarea institutului, și când eșia mângăiat din curs prin răspunsurile noastre precie.

Urmând la ordine raportul despre activitatea noastră, dl Iuliu Vuia constată în general, că absolvenții anului 1881, au năisuit și după absolvare a fi tot atât de zeloși și însușești pentru cultura poporului.

Particular constată, că:

Învățătorul Nicolau Boscaiu din Bodești s'a distins prin lucrări didactice, corecta conducere a fondului de bucate fondat în Bodești, prin fondarea corului vocal etc. Ioan Costa din Cefa a dezvoltat mult zel ca vicepreședinte al reuniunii învățătorilor din tractul Tinca. Petru Balint, Teodor Lucaci, Ioan Știrbu, George Tomșă, Chiron Olariu ș. a. s'au binemeritat prin organizarea școalelor conform cerințelor pedagogice moderne.

Dintre toți s'au distins cu deosebire:

Ioan Vidu dela Lugoj, pe terenul muzicii vocale, tipărind două liturgii pentru cor de bărbai și terțet, precum și o mulțime de piese naționale, cari s'au popularizat în întreaga românie din regiunile ungurene și bănațene.

Iuliu Vuia dela Banat-Comloș s'a distins cu deosebire pe terenul literar scriind „Monografia institutului pedagogic aradan“, „Școalele românești bănațene în secolul al XVIII-lea“, un curs sistematic de „Istoria pedagogiei“ a fondat mai multe instituțiuni culturale-economice etc.

Între alte rezoluțiuni s'a decia, ca să stăruască fiecare pentru lățirea industriei și

a comerțului la noi, și pentru fondarea difteritelor asociațiuni economice etc.

Astfel cu cele mai frumoase impresiuni s'a depărtat fiecare la ale sale, înțăriți și mai mult în zel și însușești pentru cauza culturii naționale. Verus.

CRONICĂ

Sibiin, 13 Maiu n. 1897.

Dela Curte. M. S. Monarcul a numit de maestru suprem de vîntoare, în locul sinucisului Wolkenstein pe baronul Gudenus, până acum maestru suprem la curtea vîndevei princese Stefania. În locul acestuia a fost numit contele Choloniewsky-Myska, până acum camerar în serviciul arhiducelui Ludovic Victor.

M. S. Monarcul a vizitat alaltăieri școala agronomică din Viena, în noul edificiu zidit în Türkenschanz. Ministrul de agricultură Ledebur, locuitorul Kiemanssegg și rectorul școalei, Exner, au primit pe Monarch. În aulă corpul profesoral și studenții au primit pe Monarchul cu înțreite „Hoch“. Răspunzând vorbirii rectorului, Monarchul și-a exprimat bucuria, ce o simte, vîzînd cât de mult progresează și această parte a Vienei. După aceste înaltul Soveran a vizitat cu deamănuntul școala.

Osândit pentru „Szozat“. Curtea cu jurați din Seghedin a osândit Luni pe preotul sârbesc Ioan Gavrilovici din Desc la 270 fl. amendă în bani și suportarea speselor de proces, pentru-că într'un articol publicat în „Zastava“ din anul trecut a vestejit purtarea notariului comunal Iankovics, care deși Sârb, a cântat în biserica, la sârbările „millenare“, „Szozat“-ul unguresc.

Cronice din Blaj. Niște foi ungurești și una românească au scris, că la sfîșirea episcopului Radu a fost și episcopul Szabó din Gherla. Noi am spus cu o săptămână înainte, după informațiuni din Blaj, că episcopul Szabó nu va asista, și de fapt în prezua consacrării a sosit la Blaj o telegramă, vestind, că din cauze neprevăzute el s'a nu poate veni. A venit însă arhiepiscopul latin de București, și astfel totuși au fost trei episcopi. În fata acestui fapt publicul a subliniat cuvintele Metropolitului, cănd a zis în cuvîntarea sa că... „păstoriile dieceselor învecinate s'au îndurat a alerga încoace, călădimpnează să implinim chirotonia P. S. Tale“...

Ceremonialul sfîșierii de episcop, așa de rar de vîzut, este foarte dramatic. Aleșul vine, se roagă și poartă un formal dialog cu metropolitul, care îl întreabă odată: *Ce cauți a cere dela noi?* — apoi: „Ai scrisori că ești demisit?“ etc. Decretul de demnitate subscris de M. S. și ministrul Wlassics era lucos ajustat, compactat și pus într'o cutie fină. În el era lăudată calitățile noului episcop. Bulele din Roma sînt scrise pe foi de pergament, în șire lungi ca de 4 coloane ale „Tribunei“. Inițialele sînt lucrate artistic. S'au cetit patru acte de acestea, unul decretul propriu și altele trei scrisori care de recomandăție către Metropolitul și către Capitlul din Lugoj. În toate acestea se accentuează episcopia de „ritul greco-român“... La profesia de credință aleșul zice credul, așa cum se zice în bisericele noastre, apoi mai mărturisește separat despre sîtele Taine și despre Isus-Dzeu-omul. Profesionea de obediță către scaunul din Roma aleșul a făcut-o în genunchi.

Archiepiscopul de București, Max Hornstein a fost o figură marcantă în Blaj. Dacă a asistat la sfîșirea dlui Radu, a făcut așa zicînd un contra serviciu. La 18 Oct. 1896, când s'a făcut consacrarea de episcop a lui Hornstein în orașelul Parrentury din Helveția, printre cei-ce asistau la consacrare ca delegați a fost și Dr Radu. La banchetul ce s'a fost dat atunci părintele Radu a ținut un toast în limba latină, mulțumind între altele pentru delicata atențiune, că deasupra înțreirii în biserica au pus un stîndard cu tricolorul național român. Toastul și l'a sfîșit părintele Radu exclamînd românește „Să trăiască!“ Acest toast a fost remarcat în ziarul „Le Fura“ din Parrentury, în care s'a dat un detaliat raport despre festivitățile consacării. Reîntors din călătoria în Helveția, la născutura din Viena părintele Radu a fost întîmpinat cu știre, că e denumit de Episcop la Lugoj! Etă legătura dintre orașele Parrentury și Blaj dintre Helveția și Transilvania — prin București.

Volagut noului episcop, primul toisg ce a purtat în mână, a fost volagut Metropolitului Șulț. Numai decorațiunile ce se pun pe el, bande late de mătăș în diverse colori, erau proprii ale noului episcop. Aceste bande, late ca 1 dm. erau originale. Pe ele erau picturi artistice. Pe una eraicoana sfetei Treimi, pe alta a sfetului Dumistru, patronul episcopului, pe a treia un ochiu, ochiul Domnului, care să-l păzească. Aceste picturi sînt daruri primite dela Lugoj. Pe lângă aceea a mai primit episcopul, ca dar din Lugoj, o cruce de aur pe piept, o cruce pe masă și un inel. Acestea s'au procurat dintr'o colecție făcută în dieceșă.

Hymen. D-șoara Iolanta J. Robotin și dl Dr. Ioan Radu fidanții. Poiana (I. Zlatna), 17 Aprilie v. 1897.

Echitate ungurească. Protopretorul Zabrachsky Miklós din comitatul Zemplinului fusese acuzat cu o defraudare de vre-o 5000 fl. Tribunalul l'a osândit la 6 luni temniță, sentență întărită și de tabla reg. Dar' la curie, ce se vezi, înțelepții juzi au achitat pe

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiiu.

Din 9 Maiu n. 1897.

Editor și redactor responsabil: Teodor V. Păcățian.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: V. H. Drăsanand.

O casă și un restaurant de vânzare prin licitațiune de bunăvoie.

Subscrierul face prin aceasta cunoscut, că

la 26 Maiu 1897

Înainte de amiază, la 10 ore, își vinde de bunăvoie, în licitațiune publică, la fața locului casa sa, introdusă în cartea funduară din Sibiu sub nr. 811, nr. c. 1, nr. top. 410, care deschide două fronturi, anume un front spre strada Poplăcii, (Quer-gasse) și celălalt înspre Hechtgasse. are cea mai frumoasă și mai sănătoasă situație, ce se poate închipui cu un admirabil prospect spre parcul Zăduș și restaurațiunea recunoscută de decenii ca una dintre cele mai distinse și mai cercetate, provăzută bogat cu toate cele de lipsă, dimpreună cu inventarul arangamentului.

Condițiunile sunt următoarele:

1. Prețul de excludere e 28.000 fl.
2. Ori-cine vrea se liciteze trebuie se depună ca vadiu 1000 fl. în bani gata.
3. Prețul ajuns prin licitare se poate plăti astfel, ca datoriile întabulate să rămână neatinsse și numai ceea ce întrece să se solvească în bani gata în decurs de 8 zile dela licitațiune.
4. După licitațiune vadiul aceluia, căruia îi rămâne casa, se reține ca arvună; celorlalți li-se restituie vadiul imediat.
5. Contractul de vindere și cumpărare, apt pentru întabulare îl face vânzătorul îndată-ce prețul cumpărării s'a plătit.

Până la termen fi stă în voie ori-și-cui a privi casa precum și arangamentul ei, în întregime și în detalii.

George Ardean,
proprietar în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

**INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ**

compus de
cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 or. mai mult.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hăyli de Apșa printr-un circular special.

1227—1897.

[1312] 2—3

Concurs.

E de ocupat postul de notar cercual
din Sachsenhausen, devenit vacant prin
abzicere. Cercul se compune din comunele
Săsaș și Ilimbav, în aceasta din urmă
se află însă un post de vice-notar.

Emolumentele:

Salar 400 fl.
Locuință liberă (2 camere, 1 bucătărie).
Pentru luminat și încălzit 12 fl.
Pausal de cancelarie 30 fl.
Taxele statorite în statut pentru lu-
crări de natură privată.

Fiindcă noul notar va fi propus spre
denumire de matriculant reg. ung. va primi
încă 80 fl.

Petițiunile compuse conform art. de
lege I. din 1883, provăzute cu adevărata
cunoștință de limbi și scrise cu mână
proprie sunt a se înainta aici până la
25 Maiu n. e. orele 12 din zi.

Noerichiu, la 4 Maiu 1897.

Bedeus m. p.,
protopretor.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu
se află de vânzare opul premiat și publicat de
„Asociațiunea transilvană pentru literatura ro-
mână și cultura poporului român”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cu-
prinzând cele mai frumoase povești și la urmă
o însemnare a provincialismelor, costă numai
50 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Portretul

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin,
în mărime de 24×32 cm. se trimite francat
pentru 25 cr.

Librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit că o apă medicinală prea
eficace și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, ma-
ladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și
ale organelor respiratoare etc.**

[292] 32—100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid car-
bonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini
chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai,
Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit
propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-a dreptul
dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

Josef György.

(comit. Hármszék). Bodok. (Transilvania).

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

La librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni
în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi
asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.